

DIUMENGE 4T DE PASQUA

Les lectures d'aquest diumenge giren sobre la persona de Crist. Ell és la pedra refusada pels constructors, esdevinguda clau de volta, pedra angular de l'Església. Ell és la salvació de tots els homes. Bon pastor dóna la seva vida pel seu ramat. Convida als qui el segueixen a comportar-se com a fills de Déu.

LA TAULA DE LA PARAULA

APROFUNDIR la primera lectura: [Fets 4, 8-12](#)

El discurs de Pere és la continuació del que llegíem diumenge passat. Després d'haver parlat al poble, ara Pere s'adreça al Gran Consell d'Israel, aquesta assemblea que condemnà Jesús. Se'l veu explicar-se sobre el miracle que acaba de tenir lloc.

Anant al Temple a pregar, Pere i Joan han curat un malalt de naixement. Pels responsables del Temple, aquest miracle és insuportable. Posa en evidència la seva pròpia impotència. Ells dirigeixen una institució que no ha estat capaç de posar de peus un home ajagut a la seva porta durant quaranta anys. Els apòstols, en canvi, ho han pogut fer. En nom de Jesús el Natzarè, han aixecat un home i l'han introduït en el Temple perquè lloàs Déu.

Aquest miracle és insuportable pels caps del Temple. L'ha realitzat en nom de Jesús, aquell que els responsables han condemnat. És el signe de com Déu els desaprova i fa de la pedra refusada pels constructors la pedra d'angular. Significa igualment que Déu no es desinteressa dels morts, sinó que els pot ressuscitar. Els responsables del Temple, de tendència saducea refusen aquesta idea. No comparteixen la fe dels fariseus en la resurrecció dels morts.

El miracle i el discurs de Pere capgiren els membres del Sanedrí i els fan repensar la seva fe. Pere i Joan no anuncien altre Déu que el Déu d'Abraham, d'Isaac i de Jacob, el de Moisès i dels profetes. Però ells diuen que el Déu de l'Aliança continua la seva obra de salvació ressuscitant Jesús.

PROCLAMAR AQUESTA LECTURA

Després de la frase d'exposició, el lector estarà atent als diferents temps del discurs davant del Sanedrí: *En aquells dies, Pere, inspirat per l'Esperit Sant, digué: «Magistrats i notables del poble, si avui ens demaneu compte d'això que hem fet en bé d'un invàlid, i voleu saber qui l'ha posat bo,*

- La resposta de Pere en tres moments.

L'afirmació del poder del nom de Jesús: sapigueu, vosaltres i tot el poble d'Israel, que aquest home, el teniu a davant vostre pel poder del nom de Jesucrist, el Natzarè

- *L'afirmació del poder del nom de Jesús: . Vosaltres el vau clavar a la creu, però Déu el va ressuscitar d'entre els morts.*
- *El record de les profecies: Ell és "la pedra que vosaltres, els constructors, havíeu rebutjat, i ara corona l'edifici".*
- *La necessitat de la fe en Crist i encara una altra vegada el poder del seu nom: La salvació no es troba en ningú més, perquè, sota el cel, Déu no ha donat als homes cap altre nom que pugui salvar-nos*

SOBRE EL SALM 117

Durant aquest temps pasqual, no param de contemplar Crist pedra refusada pels constructors, esdevinguda pedra angular. En ell, el projecte de Déu es revela en plenitud, i els nostres ulls se'n meravellen. Tota la comunitat cristiana no para de donar gràcies a Déu. Perquè és etern el seu amor!

PER APROFUNDIR LA SEGONA LECTURA: [1 Joan 3, 1-2](#)

Tres expressions estructuren el text: *ell ha volgut, nosaltres som, el que nosaltres serem.* D'un cop d'ull, l'autor sobrevola el temps i l'espai. Contempla el projecte d'amor del Pare envers els homes. Aquest projecte ha començat a realitzar-se amb el Fill de Déu. Amb ell volem descobrir que també nosaltres som fills de Déu. Però aquest coneixement és encara imperfecte ja que encara no podem veure plenament Déu tal com és com el Fill ho pot fer. Açò passarà a la fi dels temps quan el Fill retornarà.

En oposició a aquells que han descobert l'amor de Déu i que han començat a entrar en el coneixement de Déu, hi ha el món. Aquesta expressió designa la humanitat entregada a si mateixa, que refusa deixar-se il·luminar per l'amor de Déu.

PROCLAMAR AQUESTA LECTURA

La primera carta de sant Joan mereix una atenció especial ja que ella ens fa abastar les seves tres dimensions:

- **El passat:**
Mirau quina prova d'amor ens ha donat el Pare
- **El present:**
Estimats, ara som fills de Déu, però encara no s'ha manifestat allò que serem
- **El futur:**
Sabem que, quan es manifestarà, serem semblants a ell, perquè el veurem tal com és.

PER APROFUNDIR L'EVANGELI DE JOAN 10, 11-18

La imatge del bon pastor és emprada sovint a la Bíblia. Pot ser aplicada a Déu: *el Senyor és el meu pastor no em manca res* (S 22), al rei messiànic : ***Va escollir David, el seu servent, que vivia entre pletes i ramades, 71 i el prengué de darrere les ovelles, per a pasturar el seu poble de Jacob, la seva heretat, la casa d'Israel;*** (S 77, 70-71). O als caps del poble. En una pàgina cèlebre, Ezequiel s'ha referit als mals caps d'Israel: *Ai dels pastors d'Israel, que es pasturen a ells mateixos! Els pastors, ¿no han de pasturar el ramat? 3 Vosaltres, en canvi, us alimenteu de la seva llet, us vestiu amb la seva llana, mateu les ovelles més grasses, però no pastureu el ramat. 4 En comptes d'enrobar les ovelles febles, curar les malaltes, embenar les que s'han trencat la pota, recollir les dispersades i buscar les que s'han perdut, domineu les ovelles amb violència i amb brutalitat. 5 Sense pastor, les ovelles s'han dispersat i han estat devorades per animals feréstecs de tota mena. Sí, s'han dispersat! 6 Les meves ovelles han errat per totes les muntanyes i els turons elevats; el meu ramat s'ha escampat per tot el país, sense que ningú se n'ocupés, sense que ningú anés a buscar-lo.*

Jesús pren aquesta imatge i l'enriqueix. Bon pastor, defensa les seves ovelles a costa de la seva sang. Dóna per endavant el sentit de la seva passió durant la qual dóna la seva vida per amor al Pare i amor als homes. A la creu, Jesús no mor donant un gran crit com a l'Evangelí de Marc, sinó entregant el seu esperit. La meua vida ningú no me la pren, som jo que la don". Jesús fa tot açò per lliure adhesió a la voluntat del pare. Ell coneix el Pare i ell coneix les seves ovelles que li han estat confiades. Aquest coneixement té el sentit fort que té a la Bíblia. Implica l'amor.

Dirigint-se als jueus, Jesús els anuncia que ell té encara *altres ovelles que no són d'aquesta pleta*. Al·lusió clara a tots els cristians d'origen pagà que s'uneixen a la comunitat de Jesús. Aquesta és diversa perquè està composta d'homes i de dones, d'esclaus i de persones lliures, de jueus i pagans. Però com escriu Pau als Gàlates: *Vosaltres no sou més que un en Jesucrist"* (Ga 3, 28